

D E C I Z I E

13 iunie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

Având în componența sa:

Președintele ședinței, judecător:
judecători:

Tamara Chișca-Doneva
Nina Vascan
Nicolae Craiu
Dumitru Mardari
Dumitru Visternicean

examinând recursul declarat de către Cucuș Vladimir prin intermediul reprezentantului, avocatul Cucu Mihail,

în cauza civilă la cererea depusă de către Cucuș Vladimir, persoane interesate Smolenschii Valeriu, Inspectoratul Fiscal de Stat Ciocana (în prezent Direcția Generală Administrare Fiscală mun. Chișinău, Direcția de deservire fiscală Ciocana) cu privire la constatare faptelor acceptării succesiunii și locul deschiderii ei,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 septembrie 2017,

c o n s t a t ă :

La 04 august 2016 petiționarul Cucuș Vladimir s-a adresat în instanța de judecată cu o cerere de constatare a faptelor acceptării succesiunii și locul deschiderii ei, persoane interesate Smolenschii Valeriu, Inspectoratul Fiscal de Stat Ciocana (în prezent Direcția Generală Administrare Fiscală mun. Chișinău, Direcția de deservire fiscală Ciocana).

În motivarea cererii petiționarul Cucuș Vladimir a comunicat că este fiul lui Cucuș Ivan și Cucuș Svetlana, iar mama sa – Cucuș Svetlana, până la înregistrarea căsătoriei, purta numele de familie Smolenscaia, fiind fiica Ninei Smolenscaia și a lui Vladimir Smolenschii.

A indicat că la xxxx, bunelul său Smolenschii Vladimir a decedat, iar la momentul decesului ultimul locuia pe adresa xxxx. După decesul bunelului său, fiica acestuia, adică mama sa, Cucuș Svetlana nu a depus la notar cerere de acceptare a succesiunii, însă a continuat să locuiască cu familia în bunul imobil enunțat.

A mai indicat petiționarul că la xxxx mama sa a decedat, iar după decesul mamei, dânsul nu s-a adresat la notar cu cerere de acceptare a succesiunii, însă a

acceptat moștenirea prin intrarea în posesie a bunului imobil succesoral ce constă din casa de locuit amplasată în xxxx.

A susținut că bunul imobil vizat a fost construit de către bunelul său în anii 50 ai secolului XX. În curtea comună au avut ca vecini pe Ogorodnic Anna și rudele acesteia. Atât casa în care locuia familia Smolenschii, cât și casa în care locuia familia Ogorodnic nu au fost legalizate. Totodată, în dosarele tehnice și dosarele cadastrale ținute de Oficiul Cadastral Teritorial Chișinău, Smolenschii Vladimir și Ogorodnic Anna figurează cu titlu de proprietari/posesori a caselor de locuite construite samovolnic.

În acest context a menționat că în anul 2001, moștenitorii lui Ogorodnic Anna s-au adresat în instanța de judecată cu cerere privind constatarea faptului acceptării moștenirii și locul ei de deschidere, cererea respectivă fiind admisă prin hotărârea irevocabilă a Judecătoriei Ciocana mun.Chișinău din 19 iulie 2011.

Consideră petiționarul că situația sa este identică cu cea a moștenitorilor Annei Ogorodnic, or, dânsul, deși a locuit împreună cu bunelul și părinții săi în casa de locuit de pe adresa sus-indicată este în imposibilitatea de a legaliza construcțiile, pe motiv că autoritățile competente solicită acte ce ar justifica atribuția juridică a petiționarului la imobilul respectiv, ceea ce este inadmisibil.

Din considerentul că de o altă modalitate de a-și apăra dreptul încălcat petiționarul Cucuș Vladimir nu dispune și altă cale decât adresarea în instanța de judecată pentru stabilirea faptului acceptării succesiunii și locului deschiderii ei nu există, ultimul a depus prezenta cerere, solicitând constatarea faptului acceptării de către Cucuș Svetlana a moștenirii (cotă parte din bunul imobil amplasat pe terenul cu nr. cadastral xxxx situat pe adresa: xxxx) rămasă după decesul tatălui acesteia – Smolenschii Vladimir, decedat la xxxx; constatarea faptului acceptării de către Cucuș Vladimir a moștenirii (cotă parte din bunul imobil amplasat pe terenul cu nr. cadastral xxxx situat pe adresa: xxxx) rămasă după decesul mamei sale – Cucuș Svetlana, decedată xxxx, cât și constatarea locului deschiderii moștenirii după decesul mamei sale, Cucuș Svetlana.

Prin încheierea protocolară a Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) din 23 ianuarie 2017, Smolenschii Valeriu – fratele Svetlanei Cucuș a fost atras în procesul sus-enunțat în calitate de persoană interesată (48).

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) din 23 ianuarie 2017, cererea cu privire la constatarea faptelor acceptării succesiunii și locul deschiderii ei înaintată de către Cucuș Vladimir a fost respinsă ca fiind neîntemeiată (f.d.52).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 14 septembrie 2017, a fost respins apelul declarat de către Cucuș Vladimir și menținută hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) din 23 ianuarie 2017 (f.d.100).

Invocând netemeinicia și ilegalitatea deciziei enunțate, la 20 martie 2018, Cucuș Vladimir prin intermediul reprezentantului, avocatul Cucu Mihail a contestat-o cu recurs, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărâri, de admitere a cererii de constatare a faptelor acceptării succesiunii și a locului ei de deschidere.

În susținerea recursului a indicat că la examinarea cauzei instanța de apel a interpretat eronat normele de drept material, nefiind constatate și elucidate pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei.

La fel, a indicat că, la caz, actele de justiție adoptate de către instanțele ierarhic inferioare sunt ilegale și neîntemeiate și care urmează a fi casate, pe motiv că în speță nu a fost aplicată legea care trebuia să fie aplicată și s-a interpretat în mod eronat legea.

A menționat că Curtea de Apel Chișinău nu a efectuat un examen efectiv asupra argumentelor părții apelante, iar prin omisiunea de a analiza argumentele invocate în apel, părții contestate i s-a încălcat dreptul la un proces echitabil, garantat de art.6 din Convenția Europeană, ceea ce este inadmisibil.

În rezultat, instanțele de judecată inferioare s-au eschivat de la exercitarea obligației impusă prin lege, de îndeplinire a actului de justiție, au examinat superficial circumstanțele cauzei, nu au intrat în esența litigiului și nu au apreciat toate circumstanțele și probele existente ale cauzei, pronunțând hotărâri neîntemeiate de respingere a cererii, astfel fiindu-i încălcat în mod direct dreptul la judecarea în mod echitabil a cauzei (f.d.111-112).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este declarat în termen, având în vedere faptul că, decizia recurată a fost pronunțată la 14 septembrie 2017 (f.d.100), iar recursul a fost depus la 20 martie 2018 (f.d.111), însă la dosar nu există probe care ar confirma faptul că recurentul sau reprezentantul acestuia ar fi recepționat decizia motivată a Curții de Apel Chișinău din 14 septembrie 2017.

La 12 aprilie 2018, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa persoanelor interesate copia cererii de recurs, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței (f.d.115), însă fără careva rezultat, motiv pentru care admisibilitatea recursului s-a dispus în lipsa acesteia.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 23 mai 2018, recursul declarat de către Cucuș Vladimir prin intermediul reprezentantului, avocatul Cucu Mihail a fost considerat admisibil și fără a prejudicia fondul a fost dispusă judecarea acestuia de către completul din 5 judecători (f.d.117).

În conformitate cu art. 441 Codul de procedură civilă, în cazul în care recursul este considerat admisibil, un complet din 5 judecători examinează fondul recursului.

În conformitate cu art. 442 alin. (1) Cod de procedură civilă, judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate, fără a administra noi dovezi.

În conformitate cu art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces. Completul din 5 judecători decide asupra oportunității invitării tuturor participanților sau a reprezentanților acestora pentru a se pronunța cu privire la problemele de legalitate invocate în cererea de recurs.

Studiind materialele dosarului în raport cu argumentele invocate în recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a admite recursul, de a casa decizia instanței de apel cu remiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel.

În favoarea concluziei enunțate se invocă următoarele argumente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) Codul de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită cauza spre rejudecare în instanța de apel o singură dată dacă eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

În contextul prevederilor art. 432 alin.(5) CPC, Colegiul remarcă că erorile ce țin de încălcarea normelor procedurale se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție reține că instanța de apel rezultând din prevederile art. 373 CPC, verificând, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță, la examinarea cauzei în ordine de apel și adoptarea deciziei contestate din 14 septembrie 2017, a ignorat normele de drept procedural ce vizează desfășurarea procesului civil la examinarea cauzei în ordine de apel și respectiv întocmirea procesului-verbal al ședinței de judecată.

La acest capitol, Colegiul precizează că în contextul prevederilor art. 376 alin. (1) CPC, dispozițiile de procedură privind judecarea cauzelor civile în primă instanță se aplică și în instanța de apel în măsura în care nu sunt contrare dispozițiilor prezentului capitol.

În contextul prevederilor art. 273 Cod de procedură civilă, pentru fiecare ședință de judecată, inclusiv pentru ședința de pregătire pentru dezbateri judiciare, precum și pentru fiecare act procedural îndeplinit în afara ședinței cu participarea părților, se întocmește proces-verbal.

Articolul 274 alin. (1) CPC statuează expres precum că în procesul-verbal al ședinței de judecată sau al actului procedural îndeplinit în afara ședinței de judecată se enumeră acțiunile procesuale efectuate de către participanții la proces și de către instanța de judecată, cu mențiunea locului, a datei și a orei începerii și terminării fiecărei acțiuni procesuale, respectându-se ordinea în care au fost exercitate.

Alineatul (2) al aceluiași articol prevede că în procesul-verbal al ședinței se indică: a) instanța care judecă cauza, numele membrilor completului de judecată și al greșierului; b) date despre prezența participanților la proces, a reprezentanților, martorilor, experților, specialiștilor și a interpreților; c) date despre înregistrarea audio a ședinței de judecată și echipamentul folosit; d) enumerarea acțiunilor procesuale exercitate în condițiile prezentului cod, cu indicarea orei și a datei efectuării; e) încheierile protocolare ale instanței de judecată; f) data întocmirii definitive a procesului-verbal.

În atare circumstanțe, Colegiul relevă că examinarea cauzei în ordine de apel până la adoptarea deciziei finale, la fel, presupune parcurgerea anumitor etape procesuale, care întru asigurarea părților a unui proces echitabil conform art. 6 § 1 CEDO, nu pot fi excluse sau omise.

În această ordine de idei, Colegiul menționează că Titlul III, Capitolul XXXVII, art. 377-384, 389 CPC, stabilesc expres etapele desfășurării procesului în ordine de apel și anume: dezbateri cauzei în instanța de apel; anunțarea completului de judecată, inclusiv exercitarea dreptului de a face propuneri de recuzare; examinarea cererii și demersului participantului la proces; raportul asupra

cauzei; explicațiile participanților la proces; cercetarea probelor; pledoariile; adoptarea și pronunțarea deciziei.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) lit. e) CPC, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată.

La caz, Colegiul precizează că procesul-verbal al ședinței de judecată în ordine de apel nu lipsește, doar că acesta nu corespunde înregistrării audio, or, potrivit art. 274 alin. (5) CPC, în cazul divergențelor între conținutul procesului-verbal și înregistrarea audio, prevalează înregistrarea audio.

Aici este de menționat că în conformitate cu art. 371 CPC, după expirarea termenului de pregătire a cauzei către dezbateri în ședință de judecată, apelul se examinează într-un termen rezonabil.

Totodată, conform 382 CPC, instanța de apel este obligată să asculte explicațiile participanților la proces prezenți în ședința de judecată și ale reprezentanților acestora. Primul ia cuvânt apelantul și reprezentantul său, după aceea și ceilalți participanți la proces în ordinea stabilită de instanță. Dacă ambele părți au depus apel, primul ia cuvânt reclamantul.

Iar potrivit art. 384 alin. (1) CPC, după examinarea cauzei în fond, președintele ședinței de judecată oferă participanților la proces și reprezentanților posibilitatea de a face demersuri sau completări. După ce soluționează demersurile, instanța trece la pledoarii.

Contrar normelor de drept procedural enunțate, instanța de apel, la examinarea cauzei în ordine de apel, a încălcat normele de drept procedurale.

Or, din conținutul înregistrării audio a ședinței de judecată a instanței de apel din 14 septembrie 2017 se distinge că la caz procesul s-a desfășurat cu omiterea unor etape procesuale esențiale ale acestuia și anume, după soluționarea chestiunii privind posibilitatea examinării cererii de apel în lipsa părții absente, reprezentantul apelantului Cucuș Vladimir – avocatul Cucu Mihail a solicitat termen pentru a face cunoștință cu referința depusă de către Direcția Generală Administrare Fiscală mun. Chișinău, Direcția de deservire fiscală Ciocana, care i-a fost înmănată în aceeași zi, iar instanța de apel a admis demersul și i-a acordat termen pentru ca reprezentatul apelantului să-și expună opinia asupra motivelor invocate în referință, declarând o întrerupere de câteva minute pe cauza civilă enunțată, ca mai apoi să se retragă în camera de deliberare pentru adoptarea deciziei, revenind cu pronunțarea dispozitivului acesteia.

Constituția Republicii Moldova consacră în art. 20 alin. (1) că orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime, iar în alin. (2) stabilește că nici o lege nu poate îngreuna accesul la justiție.

Pentru atingerea scopului de restabilire a dreptului lezat sau a interesului contestat printr-o hotărâre legitimă și întemeiată a instanțelor judecătorești, litigiul urmează a fi examinat într-un proces civil. Procesul civil constituie o activitate a instanței de judecată și a participanților la proces, constând din mai multe etape. Fiecare etapă a procesului (la acestea se referă și dezbaterile cauzei în instanță de apel; anunțarea completului de judecată, inclusiv exercitarea dreptului de a face propuneri de recuzare; examinarea cererii și demersului participantului la proces; raportul asupra cauzei; explicațiile participanților la proces; cercetarea probelor;

pledoariile; adoptarea și pronunțarea deciziei) cuprinde o totalitate de acte procedurale în vederea atingerii unui anumit scop concret care contribuie la justa soluționare a cauzei în întregime, condiții ce nu se atestă la caz.

În această ordine de idei, Colegiul concluzionează că Curtea de Apel Chișinău pronunțând decizia în situația în care nu a ascultat explicațiile reprezentantului recurentului în ședința de judecată și nu i-a oferit dreptul de a face demersuri sau completări, deși era obligată să o facă, i-a lezat dreptul recurentului la un proces echitabil, drept care este consfințit în art. 6 CEDO, potrivit căruia, orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî, fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa.

De altfel, în sensul respectării garanțiilor procesului echitabil de către instanțele de judecată, se presupune comportamentul instanței, coerența și claritatea regulilor de procedură. Or, căile procedurale asigură persoanelor interesate accesul la o instanță de judecată, căreia, prin lege, i s-a stabilit competența de a hotărî în materia vizată, la caz, civilă. Acest mod de reglementare al dreptului de acces la justiție este în concordanță cu abordarea europeană, or, în accepțiunea CtEDO, exercitarea dreptului de acces la justiție presupune tocmai asigurarea accesului oricărei persoane la un tribunal instituit de lege, adică garantarea unei proceduri judiciare în fața căreia să se poată realiza, efectiv, acest drept.

Un aspect important prezintă și faptul că instanța care judecă cauza își păstrează imparțialitatea și obiectivitatea, creează condiții pentru exercitarea drepturilor participanților la proces, pentru cercetarea obiectivă a circumstanțelor reale ale cauzei.

În speță, aceste rigori ale legislației atât naționale cât și internaționale lipsesc, fapt ce impune admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și remiterea cauzei la rejudecare sub aspectele sus-menționate.

Totodată, în conformitate cu art. 373 CPC, instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță. În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărîrea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea cauzei, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces. În cazul în care motivarea apelului nu cuprinde argumente sau dovezi noi, instanța de apel se pronunță în fond, numai în temeiul celor invocate în primă instanță.

Iar potrivit art. 390 alin. (1) lit. d), e) și f) CPC, decizia instanței de apel trebuie să conțină expunerea succintă a hotărîrii primei instanțe, a motivelor cererii de apel, a noilor probe, lămuririle participanților la procesul în apel; motivele concluziilor instanței de apel și referirea la legea guvernantă; concluziile instanței de apel în urma examinării apelului.

Analizând conținutul deciziei contestate, în raport cu prevederile legale menționate, Colegiul conchide că instanța de apel, judecînd apelul, a trecut în mod superficial asupra circumstanțelor cauzei, fără a se expune asupra tuturor solicitărilor petiționarului Cucos Vladimir, or, recurentul Cucos Vladimir a depus

cerere de constatare a faptelor acceptării succesiunii și locului deschiderii ei, solicitînd inclusiv constatarea locului deschiderii moștenirii după decesul mamei sale, Cucuș Svetlana decedată la xxxx – bunul imobil amplasat pe terenul cu nr. cadastral xxxx situat pe adresa: xxxx).

Instanța de apel, însă, s-a expus în motivare doar asupra netemeinicii cerinței petiționarului privind constatarea faptului acceptării de către Cucuș Svetlana a moștenirii (cotă parte din bunul imobil amplasat pe terenul cu nr. cadastral xxxx situat pe adresa: xxxx) rămase după decesul tatălui acesteia – Smolenschii Vladimir, decedat la xxxx; constatarea faptului acceptării de către Cucuș Vladimir a moștenirii (cotă parte din bunul imobil amplasat pe terenul cu nr. cadastral xxxx situat pe adresa: xxxx) rămase după decesul mamei sale – Cucuș Svetlana, decedată la xxxx.

Aceste fapte indică la examinarea unilaterală a cauzei, ce constituie o încălcare a dreptului recurentului Cucuș Vladimir de a se bucura de drepturile sale procedurale în condițiile normelor în vigoare, precum și a principiului egalității armelor în proces.

În această ordine de idei, este cert că omiterea aspectelor menționate de către instanța de apel, direct indică la examinarea superficială a apelului, fără a fi supusă controlului temeinicia și corectitudinea soluției date de prima instanță în partea respectivă prin prisma prevederilor legale, aplicabile cazului.

În speță, prezintă relevanță și faptul că folosirea criteriilor pentru determinarea corectă a naturii juridice a litigiului dat, reieșind din specificul acestui, presupune prin sine lămurirea completă și pe bază de dovezi certe a situației de fapt și de drept, care, este diferită de la caz la caz.

Iar în sensul art. 6 alin. (1) al Convenției, noțiunea de proces echitabil impune ca instanța de judecată să nu-și motiveze doar sumar hotărârea sa, ci să examineze efectiv problemele esențiale care-i sunt supuse aprecierii și să nu se mulțumească de a proba pur și simplu concluziile uneia dintre părți.

Din aceste considerente, Colegiul constată încălcarea cu certitudine de către instanța inferioară a normelor procedurale și anume omiterea de a se expune asupra tuturor solicitărilor recurentului, ceea ce este inadmisibil, or, circumstanțele relatate determină încălcarea dreptului la un proces echitabil, fapt reflectat și de jurisprudența CEDO, iar în scopul stabilirii temeinicii sau netemeinicii cerinței date, era indispensabil, alături de cele constatate, de a se expune și în privința acestora.

Aici, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție relevă, că decizia instanței de apel, trebuie să corespundă tuturor normelor de drept, să fie clară, înțeleasă de părțile implicate în proces, și să răspundă în mod expres la toate cererile și obiecțiile formulate de apelant și intimat (Principiul nr. 6 al Recomandării nr. R (84) 5 privind principiile de procedură civilă menite pentru ameliorarea justiției adoptată de Comitetul Miniștrilor al Consiliului Europei la 28 februarie 1984).

Astfel, formulările din conținutul deciziei trebuie să corespundă exigențelor de corectitudine, certitudine, deplinătate, claritate, consecutivitate, logică, elocvență, lipsă de rezerve (necondiționalitate), oficialitate și relevanță.

Atunci, când instanța de apel, examinând apelul și adoptă o decizie prin care menține hotărârea primei instanțe, urmează a ține cont de faptul, că instanța de apel este obligată să examineze cauza, în limita pretențiilor înaintate de petiționar.

Sub aspectul celor relatate se constată că soluția instanței de apel nu conține o argumentare clară din care să rezulte procesul deliberării și adoptării soluției la care s-a ajuns, astfel instanța de recurs fiind în imposibilitate să exercite controlul judiciar asupra unei asemenea soluții și să verifice temeinicia și legalitatea hotărârii atacate cu privire la oricare dintre motivele prevăzute de lege.

Distinct de cele mai sus arătate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că decizia instanței de apel urmează a fi casată cu remiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel.

În același timp, instanța de recurs menționează că, instanța de apel la reexaminarea cauzei trebuie să trateze separat fiecare dintre cerințele înaintate de recurentul Cucuș Vladimir.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se admite recursul declarat de către Cucuș Vladimir prin intermediul reprezentantului, avocatul Cucu Mihail.

Se casează integral decizia Curții de Apel Chișinău din 14 septembrie 2017, în cauza civilă la cererea depusă de către Cucuș Vladimir, persoane interesate Smolenschii Valeriu, Inspectoratul Fiscal de Stat Ciocana (în prezent Direcția Generală Administrare Fiscală mun. Chișinău, Direcția de deservire fiscală Ciocana) cu privire la constatare faptelor acceptării succesiunii și locului deschiderii ei, cu remiterea cauzei spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței,

Judecător:

Tamara Chișca-Doneva

Judecători:

Nina Vascan

Nicolae Craiu

Dumitru Mardari

Dumitru Visternicean